

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2013CC423

Zaaknummer Klachtencommissie 2012T774

datum uitspraak 27/10/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
bijgestaan door: mr. R.W. Smit, advocaat te Amersfoort,

te voldoen door:

de Orde Minderbroeders Kapucijnen,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 4 oktober 2013, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 24 mei 2013 met zaaknummer 2012T774, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 12 juli 2013, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 10 januari 2014 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Mr. R.W. Smit heeft hierop namens verzoeker geantwoord bij brief van 30 april 2014. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 19 juni 2014.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Op zijn twaalfde jaar is verzoeker naar het [seminarie] te [plaats] gegaan omdat hij priester wilde worden. In [jaartal] kreeg hij les van wijlen [volledige naam] (hierna: pater [naam]). Pater [naam] heeft verzoeker seksueel misbruikt. Hij nam verzoeker soms mee voor ‘seksuele voorlichting’ naar een spreekkamer. Verzoeker moest dan bij pater [naam] op schoot gaan zitten waarbij pater [naam] verzoeker dan in zijn onderbroek betastte aan zijn blote geslachtsdeel, terwijl hij ondertussen met zijn andere hand zich bevredigde. Al met al is verzoeker in een periode van een half jaar tenminste vijf keer aldus onzedelijk betast. Verzoeker was bij aanvang van het seksueel misbruik dertien jaar oud.

3. Het bewijs en de categorie-indeling

3.1 Verzoeker heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 24 mei 2013 (zaaknummer 2012T774) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 12 juli 2013, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt. Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, kan daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval niet gesproken worden, hetgeen met zich brengt dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 3.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 10 januari 2014 is namens verzoeker bij brief van 30 april 2014 van mr. Smit de vermogensschade van verzoeker nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Na het seksueel misbruik dat verzoeker is aangedaan, heeft verzoeker noodgedwongen het seminarie moeten verlaten. Hoewel hij naar de HBS wilde gaan, kreeg hij van het seminarie het advies naar de Mulo te gaan. Hij heeft uiteindelijk zijn Mulodiploma gehaald en is vervolgens opgeleid tot verpleegkundige. Op latere leeftijd heeft verzoeker alsnog zijn Vwo-diploma behaald en een aantal jaren een universitaire studie gevolgd.

Het seksueel misbruik heeft ook zijn weerslag gehad op het privéleven van verzoeker; hij heeft zijn huwelijk twee keer zien stranden.

Verzoeker is in de periode [jaartal] tot [jaartal] arbeidsongeschikt geweest wegens psychische klachten, voortkomend uit het seksueel misbruik. In de jaren daarna heeft verzoeker weer gewerkt in de zorgverlening, maar in [jaartal] is hij wederom uitgevallen wegens een burn-out, waarvoor hij psychiatrisch behandeld is. Op [datum] is zijn arbeidsovereenkomst ontbonden, waarna hij met vervroegd pensioen is gegaan.

Verzoeker is van oordeel dat hij -in de hypothetische situatie dat hij in zijn jeugd niet zou zijn misbruikt- eerder dan in 1977 een hogere middelbare schoolopleiding zou hebben kunnen behalen en vervolgens ook een hogere vervolgopleiding zou hebben kunnen afronden met een daarbij passend hoger inkomen, dan thans het geval is geweest. Ook zou hij in de situatie zonder misbruik niet arbeidsongeschikt zijn verklaard en niet met vervroegd pensioen zijn gegaan en zijn volledige salaris doorbetaald hebben gekregen.

Concluderend stelt verzoeker dat hij ten gevolge van het seksueel misbruik vermogensschade heeft geleden van meer dan €100.000,- en dat hij daarom voor de maximaal te adviseren vergoeding in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brief van 19 juni 2014 gereageerd en -kort samengevat- te kennen gegeven bereid te zijn de schade aan verzoeker te betalen die in redelijkheid aan verweerder is toe te rekenen.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen enerzijds de situatie na het seksueel misbruik en anderzijds de situatie zoals die -het seksueel misbruik weggedacht- naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen factoren en de reactie van verweerder, beoordeeld.

4.6 De Compensatiecommissie is van oordeel dat niet zonder gerede twijfel aannemelijk is dat verzoeker substantiële schade heeft geleden die veroorzaakt is door het hem aangedaan seksueel misbruik. Dit brengt met zich dat een indeling in categorie 5 -gelet op de daartoe gestelde eisen in de Compensatieregeling- niet aan de orde kan zijn. De Compensatiecommissie komt tot dit oordeel op grond van de volgende afweging.

4.7 Bij gebrek aan bewijsstukken deelt de Compensatiecommissie niet het standpunt van verzoeker dat zijn schoolverloop (vertrek van gymnasium en vervolgens naar Mulo in plaats van HBS) te wijten is aan het onderhavige seksueel misbruik. De Compensatiecommissie heeft vastgesteld dat sprake is geweest van het doubleren in het eerste jaar van het gymnasium, aldus psychiater [naam] in zijn rapport van [datum]. Dit zou er op duiden dat dit doubleren reeds heeft plaatsgevonden vóórdat het seksueel misbruik aan de orde was. Volgens voornoemde psychiater ontstonden bij verzoeker langzamerhand “problemen met belangstelling voor de lesstof” en werd verzoeker zelfs het vervolgen van zijn opleiding geweigerd toen de rector aan het einde van het tweede jaar zijn agenda volgeplakt met foto’s van [actrice] aantrof. Ook lijkt de keuze om vervolgens naar de Mulo en niet naar de HBS te gaan sterk te zijn ingegeven door de wens van verzoekers ouders, zoals verzoeker in zijn brief van augustus 2013 opmerkt. Het feit dat verzoeker later in zijn leven er in zou zijn geslaagd [bewijsstukken daarvan ontbreken] het VWO af te ronden, maakt dit oordeel van de Compensatiecommissie niet anders. Het niet afmaken van een academische studie die enkele jaren is gevolgd, hangt -aldus verzoeker- samen met ‘een verkeerde keus’ en ‘financiële perikelen’. Evenmin zijn voldoende aanknopingspunten voorhanden om zonder gerede twijfel te kunnen concluderen dat de keuze voor de ‘verpleging’ in een zekere mate te wijten zou zijn aan het seksueel misbruik.

4.8 Verzoeker is in 1989 volledig arbeidsongeschikt geraakt als gevolg van psychische klachten, aldus valt af te leiden uit voornoemd rapport van psychiater [naam]. Noch uit dit rapport, noch uit de overige overgelegde bewijsstukken valt voor de Compensatiecommissie, althans niet zonder gerede twijfel, af te leiden dat het seksueel misbruik dé of één van de onderliggende redenen is geweest voor de psychische problematiek van verzoeker. Veeleer lijkt een combinatie van omstandigheden en factoren, zoals algehele ‘surmenage’, de situatie van het ouderlijk gezin, het huwelijk van zijn ouders en hun karakters, de echtscheiding van verzoeker en diens karakterstructuur aanleiding voor zijn psychische problematiek met arbeidsongeschiktheid tot gevolg. In de overgelegde bewijsstukken wordt het seksueel misbruik niet genoemd.

Evenmin is de Compensatiecommissie van oordeel dat verzoekers uitval voor het werk in [jaartal] en de ontbinding van zijn arbeidsovereenkomst per [datum] dientengevolge, zonder twijfel toegerekend kan worden aan het seksueel misbruik dat hem in zijn jeugd is aangedaan. Ook de brief van psychiater/psychotherapeut [naam] van [datum] vormt daarvoor geen bewijs. Deze deskundige wijst immers ook op andere negatieve, oorzakelijke factoren en verklaart dat het seksueel misbruik geen onderwerp van behandeling is geweest. Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot de conclusie dat een vergoeding voor vermogensschade -gelet op de daaraan gestelde eisen in de Compensatieregeling- niet aan de orde kan zijn.

4.8 De Compensatiecommissie wenst met het hiervoor gestelde over ‘causaal verband’ op geen enkele wijze afbreuk wenst te doen aan de gevolgen die de inbreuk op de lichamelijke en

psychische integriteit van verzoeker heeft gehad. De Compensatiecommissie heeft kennis genomen van de moeilijkheden waarmee verzoeker in zijn privéleven geconfronteerd is geweest, zoals zijn echtscheidingen en de relatieproblematiek. Zij hecht er nadrukkelijk ook aan op te merken dat zij zich rekenschap geeft van de ernst van het verzoeker op een kwetsbare leeftijd aangedane seksuele misbruik. Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot het advies aan verweerder om een bedrag van €15.000,-- binnen categorie 3 aan verzoeker te betalen.

4.9 Verzoeker heeft een twee nota's ter hoogte van in totaal €6.864,47 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat gelet op artikel 22 van de Compensatieregeling ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van €1.000,-- inclusief kantoorkosten en BTW.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 3 en adviseert verweerder binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak:

- aan verzoeker een bedrag van €15.000,-- te betalen, alsmede
- aan de advocaat van verzoeker ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €1.000,-- inclusief kantoorkosten en BTW te betalen.

Deze beslissing is geweest door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 27/10/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter